

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ὡς μὴ μόνος ἐν ὑμῖν ξενίζοιμι τῷ σχήματι. ἡ δὲ ὥρα τοῦ ἔτους
 ὃ τι περ τὸ πυρωδέστατόν ἐστιν, τοῦ ἀστέρος ὃν ὑμεῖς κύνα φατέ
 πάντα καταφλέγοντος καὶ τὸν ἀέρα ξηρὸν καὶ διακαῆ τιθέντος,
 ὃ τε ἥλιος κατὰ μεσημβρίαν ἤδη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενος
 φλογμὸν τοῦτον οὐ φορητὸν ἐπάγει τοῖς σώμασιν. ὥστε καὶ σου 5
 θαυμάζω, ὅπως γηραιὸς ἤδη ἄνθρωπος οὔτε ἰδίεις πρὸς τὸ θάλ-
 πος ὥσπερ ἐγὼ οὔτε ὅλως ἐνοχλουμένῳ ἔοικας, οὐδὲ περιβλέπεις
 σύσκιόν τι ἐνθα ὑποδύση, ἀλλὰ δέχῃ τὸν ἥλιον εὐμαρῶς.

ΣΟΛΩΝ

Οἱ μάταιοι γὰρ οὗτοι πόνοι, ὦ Ἀνάχαρσι, καὶ αἱ συνεχεῖς ἐν
 τῷ πηλῷ κυβιστήσεις καὶ αἱ ὑπαιθροὶ ἐν τῇ ψάμμῳ ταλαιπωρίαι 10
 τοῦτο ἡμῖν τὸ ἀμυντήριον παρέχουσι πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου βολάς,
 καὶ οὐκέτι πύλου δεόμεθα ὅς τὴν ἀκτίνα κωλύσει καθικνεῖσθαι
 τῆς κεφαλῆς.

- 17 Ἀπίωμεν δ' οὖν. καὶ ὅπως μὴ καθάπερ νόμοις προσέξεις οἷς
 ἂν λέγω πρὸς σέ, ὡς ἐξ ἅπαντος πιστεύειν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐνθα ἂν 15
 σοι μὴ ὀρθῶς τι λέγεσθαι δοκῇ, ἀντιλέγειν εὐθὺς καὶ διευθύνειν
 τὸν λόγον. δυοῖν γὰρ θατέρου πάντως οὐκ ἂν ἀμάρτοιμεν, ἢ σέ
 βεβαίως πεισθῆναι ἐκχέαντα ὅποσα οἶει ἀντιλεκτέα εἶναι ἢ ἐμέ
 ἀναδιδαχθῆναι ὡς οὐκ ὀρθῶς γιννώσκω περὶ αὐτῶν. καὶ ἐν
 τούτῳ πᾶσα ἂν σοι ἢ πόλις ἢ Ἀθηναίων οὐκ ἂν φθάνοι χάριν 20
 ὁμολογοῦσα· ὅσα γὰρ ἂν ἐμέ παιδείσης καὶ μεταπίσης πρὸς τὸ
 βέλτιον, ἐκείνην τὰ μέγιστα ἔση ὠφεληκῶς. οὐδὲν γὰρ ἂν
 ἀποκρυφαίμην αὐτήν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸ μέσον καταθήσω φέρων
 καὶ καταστὰς ἐν τῇ πρυκί ἐρῶ πρὸς ἅπαντας, “Ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 ἐγὼ μὲν ὑμῖν ἔγραψα τοὺς νόμους οἷους ἂν ᾤμην ὠφελιμωτάτους 25
 ἔσεσθαι τῇ πόλει, ὃ δὲ ξένος οὐτοσί” —δείξας σέ, ὦ Ἀνάχαρσι—
 “Σκύθης μὲν ἐστι, σοφὸς δὲ ὢν μετεπαίδευσέ με καὶ ἄλλα βελτίω
 μαθήματα καὶ ἐπιτηδεύματα ἐδιδάξατο· ὥστε εὐεργέτης ὑμῶν
 ὁ ἀνὴρ ἀναγεγράφθω καὶ χαλκοῦν αὐτὸν ἀναστήσατε παρὰ τοὺς
 ἐπωνύμους <ἦ> ἐν πόλει παρὰ τὴν Ἀθηναῖαν.” καὶ εὖ ἴσθι ὡς οὐκ 30
 αἰσχυνεῖται ἡ Ἀθηναίων πόλις παρὰ βαρβάρου καὶ ξένου τὰ συμ-
 φέροντα ἐκμανθάνοντες.